

„Mindig segít a zene” –

Palásti Máté gitáros

Forrás: Snétberger Központ

Bár csak nemrég végzett a felsőörsi Snétberger Zenei Tehetség Központban, olyan kiválóságokkal játszott egy színpadon, mint Richard Bona basszusgitáros és Paolo Vinaccia dobos és természetesen Snétberger Ferenc gitárművész. Tudását számos hazai fellépése mellett Montenegróban, Berlinben és India több városában is megmutathatta. Pillanatnyilag saját szerzeményeit szeretné lemezre játszani zenésztársaival, és nagy álma bekerülni az amerikai George Benson Music Institute-ba. Bemutatjuk Palásti Máté gitárost.

◆ Bencsik Gyula

Forrás: Snétberger Központ

Gramofon: *A Müpában beszélgetünk. Gondolom, egy muzikus számára kitüntetett fontosságú egy ilyen előadóterem színpadán szerepelni.*

Palásti Máté: Talán 16 éves lehettem, amikor egy alkalommal játszhattam itt Snétberger Ferencsel, a tanítványaként. Óriási élmény volt. Itt és a Zeneakadémián is, ahol szintén felléptem, varázslatos a légkör egy zenész számára. A gyönyörű terem és a kitűnő akusztika sokat hozzátesz a zenészek játékához. Annak is persze másfajta varázsa van, amikor szűk, családias milióban zenél az ember, és az is jó.

G.: *Önéletrajzodban olvasni, hogy hatéves korod óta zenélsz. Milyen indíttatásból nyúltál hangszerhez kisgyermekként?*

P. M.: Édesanyám apukája, a papám több hangszeren is zenélt, bár én nem tanultam tőle, viszont neki is köszönhetően, zenében nőttem fel, amit kiegészített két bátyám és nővérem játéka, akik különböző szinteken ma is zenélnak, fagotton, fuvolán, csellón. Mikor hatéves lettem, szüleim engem is beíratkoltak alapfokú zeneiskolába, ahol a zenei előkészítőben sokáig furulyáztam, hegedültem, de valójában mindig gitározni akartam. A vége felé már a hegedűt is csak pengetve voltam hajlandó megszólaltatni. Aztán kilencévesen megkaptam karácsonyra az első gitáromat, amibe rögtön beleszerettem, akárcsak a flamencóba, a latin zenékbe, amiket előszeretettel hallgattam, kerestem az autentikus közeget. Később dolgoztam is flamenco táncosokkal, bár mostanában inkább a jazz foglalkoztat.

G.: *Közgazdasági szakközépiskolában tanultál Kaposváron. Hol és hogyan folytatódtak a zenei tanulmányaid?*

P. M.: 14 évesen még éretlennek éreztem magam a koncertoriumra, ezért informatika szakon tanultam tovább a Noszlopy Gáspár Közgazdasági Szakközépiskolában. Viszont a középiskolával párhuzamosan zenélni tanultam a Snétberger Zenei Tehetség Központban, ahová 2011-ben vettem fel. Emellett órákat gyakoroltam naponta otthon.

G.: *Kik voltak meghatározó gitártanáraid?*

P. M.: Kováts Sándornál blues, jazz, fusion zenét tanultam még Kaposváron. Többek között neki köszönhetem, hogy máig nyitott vagyok számos műfajra a jazztól a popig. A Központban aztán magától a névadótól tanultam, illetve László Attilától, Tóth Mátyástól, Lamm Dávidtól. Manapság egyedül gyakorlok, átlagban napi 3-4 órát, de időnként, egy-egy fellépés után előfordul, hogy napokig nem tudok a gitárhoz nyúlni.

G.: *Hogyan épül fel a képzés Felsőörsön?*

P. M.: Négy évig lehet ott tanulni, én a végzés után még egy évig maradtam zenei asszisztensként. Az éves kurzus 6 hét nyári, 3-3 hét őszi és tavaszi szemeszterből áll. A tavaszi képzés záróvizsgával ér végét, amit megkoronáz egy közös fellépés valamelyik nagyobb koncerthelyen, mint például a Művészetek Palotája, a Zeneakadémia vagy a Thalia Színház. A szorgalmi időszak délelőttjein zeneelméletet tanítanak, míg a délután a hangszeres oktatás az alapok-

tól az improvizációs gyakorlatokig. A diákokat zenei készségek, képességek szerint sorolnak egy adott csoportba. Snétberger Ferenc csoportjában hatan-heten voltunk egy-egy kurzus alkalmával.

G.: *Továbbtanulás?*

P. M.: Minden vágyam, hogy bekerüljek a New York-i George Benson Music Institute-ba. Fontosnak érzem, hogy egy ittenitől eltérő kultúrában élve fejlesszem a zenei tudásomat. A kapcsolatot már felvettük az intézménnyel, várjuk a visszajelzést, mikorra és milyen hanganyagot küldjünk. Ez utóbbi referenciatelvételek feljátszása már folyamatban van. Szeretném felvenni első szólóalbumomat, amelyen saját szerzemények mellett feldolgozások is szerepelnek, két-három vendégzenésszel. Már csak szponzort kell találnom.

G.: *Hogyan szerzel zenét?*

P. M.: Általában a városban járva. Ér valamilyen hatás, elindul bennem egy érzés, felöltik egy dallam, amit, ha gitár van nálam, azonnal megpróbálok lejátszani, ha nincs, feldúdolom a telefonom hangrögzítőjére, aztán otthon előveszem. Van, hogy csupán egy ritmuskészlet ötlük fel bennem, abból is el tudok indulni. Másfelől a kötetlen gyakorlások alkalmával úgymond felfedezem a gitár nyakát, és ha rátalálok valamilyen érdekes motívumra, azt kidolgozom, tovább fejlesztem. Az alapmotívum kötött, amire építve aztán szabadon improvizálok. Mostanában főleg a tűzezebb mediterrán témák ragadnak magukkal, sokat hallgatok Paco de Lucíát, Gerardo Núñezt és Tomatitót, magam is szívesen írok és játszom hasonló zenéket. Ezek a művészek a példaképeim, mert magával ragadó, ahogy minden egyes alkalommal a lelkükből muzsikálnak virtuóz módon. A jazzes harmóniakhoz hozzátenni a flamenco technikát, létrehozni egyfajta flamenco-jazz fúziót – ez az, ami most leginkább magával ragad és foglalkoztat.

G.: *Megfogalmaztad már magadnak, hogy miért zenélsz? Van valamiféle zenei ars poeticád?*

P. M.: Nem szeretnék kliséket mondani, miközben amit mondanék, mind az. Egyszerűen beleszülettem a zenélésbe, a gitározásba. El sem tudom képzeni, hogy mással foglalkozzam. Jó volna, ha a koncertjeimen legalább arra az egy-két órára képes lennék lekötöni, egyfajta nyugalmi állapotba ringatni zenémmel a közönségemet. Rajtam mindig segít a zene, ha stresszes állapotba kerülök, de ez szerencsére ritkán fordul elő.

G.: *Feltételezem, értő közönség előtt zenéltél 2012-ben, a Roma Holocaust Emléknepján, Berlinben.*

P. M.: A Központ diákjaival közösen, tizenketten szerepeltünk a berlini megemlékezésen, a Balassi Intézetben, másnap pedig Snétberger Ferenc önálló koncertjének közönsége voltunk, pontosabban annak egy töredéke. Harmadjára közösen léptünk fel Feri bácsival: a mester és tanítványai az Allianz Központban. Utolsó nap meglátogat-

Forrás: Snétberger Központ

tuk a sachsenhauseni koncentrációs tábor. Amíg élek, nem felejttem. A koncertjeink közönsége jórészt idős emberekkel állt, akadtak közöttük túlélők, akik végigzokogták a programot, aztán állva tapsoltak. Megrázó és felemelő volt egyben.

G.: *Az sem gyakori, hogy valaki ilyen fiatalon Indiában vendégszerepeljen.*

P. M.: Egyik bátyám egyetemi tanára kiköltözött Indiába, így mint a Delhi Magyar Tájékoztatói és Kulturális Központ igazgatója, szervezett egy turnét, ahová egy kiváló dobos barátommal, a LFZE-en tanuló Siska Tamással mentem. Tíz koncertet adtunk szűk három hét alatt Delhiben, Bangalore-ban, Hampiban és Bhubaneswarban, valamint részt vettünk két zeneiskolai workshopon. Volt olyan helyszín, ahol tizenkétezer ember előtt zenéltünk. Fura az indiai közönség. Minden koncertet végigbeszélgettek, állandóan hallatszott egyfajta alapzaj, viszont ha bedobtam egy dinamikai váltást, szinte őrzöngve fogadták, szóval figyeltek és lelkesedtek is egyben.

G.: *Adódnak fellépési lehetőségeid a reménybeli amerikai tanulmányod megkezdéséig?*

P. M.: Jelenleg egy budai étteremben gitározom hetente két alkalommal, ami némi fix jövedelmet jelent. 2016 tavaszán fontos előrelépést jelentett, hogy Geecs Mónika „felfedezett” és azóta is mellettem van, a szívén viseli az ügyeim, gondjaimat, szervezi és koordinálja fellépéseimet itthon és külföldön. Tavasszal egy szekszárdi jazzklubban lépek fel, valamint készülök egy kubai turnéra, illetve jön a nyári fesztiválszezon. ■

Palásti Máté hivatalos Facebook-oldala:

<https://www.facebook.com/PalastiMate>

Budapest Folk Fest 2017

Budapest Közép-Európa meghatározó városaként központja a térség több forrásból táplálkozó zenei kultúrájának, amely rengeteg szállal kötődik össze, újra és újra gazdagítva egymást. E köré a gondolat köré épül Fonó által minden tavasszal megrendezett Budapest Folk Fest programja. A szezonnyitó, részben szabadtéri fesztiválon ezért éppúgy elfér az autentikus népzene és táncház, mint a román gipsy zene vagy Lajkó Félix muzsikája. Az összekötő kapocs a hagyományokban rejlő erő ami továbbvisz egy olyan vidékre, ahol a régi nem fél az újtól és ahol az új nem utasítja el a régit. A szervezők minden évben egy szokatlan, de annál izgalmasabb válogatást nyújtanak az idei év folk produkcióiból.

A 2017-es Budapest Folk Fest (május 24-28.) ismét a Fonó tradicionális szerdai táncházában adatközlő mesterekkel és autentikus táncházzal indul, majd a Várkert Bazár szabadtéri színpadán és teraszán nagykoncertekkel és esti borkóstolókkal, folkkocsmával folytatódik. A fellépők között olyan nevek szerepelnek, mint a román Nadara és a szintén román Mahala Rai Banda, valamint itt lesz a lengyel világzene egyik legismertebb formációja, a Dikanda is. A hazai fellépők közül ki kell emelni a Csík János vezette Esszenciát, Barabás Lőrinc kvartettjét, de koncertet ad Lajkó Félix és zenekara is, az **idén tízéves Buda Folk Band (képünkön)** és sok más fellépő mellett szerepel a programban Sena Dagađu és a Gypto Circus.

Megjelent!

Cserepes
Blacklake

Kollár-Klemencz László
Rengeteg

Cimbaliband
Recycle

Nana Vortex
Forduló

webbolt.fono.hu

